

(א) [לעיל ז:] (ב) [לעיל ב:]
 (ג) [לקמן יז:] (ד) [לקמן ט:]
 נדרים פח: (ה) [שבת ג:]
 ע"ש ב"ק עח: (ו) [לקמן
 ט.] (ז) [ז"ל לחיי:] (ח) [לעיל
 ב:] (ט) [לעיל ד:]
 (י) [מקדושין מב:]

(ח) גמ' השתא דאמרי
דאמרי' מנו:

גמ' אמר רבא לעולם.
עין לקמן דף י ע"א תוס'
ד"ה אימצייה וצנדרים דף
ל"ד ע"ב צר"ן ד"ה אמר
רצא:

אם היתה טלית מוזהבת
חולקין. כלומר אפילו היא
מוזהבת חולקים (לעיל א.).
במקוה וממכר. קנייתה
מיד פלוני (לעיל ב.).

ת.

ג א מ״י פ״ט מהלכות
 טעון וטען ה' א סמג
 עשן זה טוש״ח ח״מ ס״
 קלח ספיף ד׳
ג ב מ״י פ״ו מהלכות
 אצרכה ה' א סמג
 עשן עד טוש״ח ח״מ ס״
 רסט ספיף א׳
ג ג מ״י פ״ב סמג
 גביה ה' יד סמג
 עשן עד טוש״ח ח״מ ס״ טז
ג ד מ״י פ״ו מהל'
 גולה ואצרכה ה' ד
 סמג עד טוש״ח ח״מ
 ס״ רסט ספיף ד׳

כִּיּוֹן שֶׁהַעֲמִיד רַב פָּאָר
מִשְׁתַּנּוֹת דְּקֵהֵי' חִלּוּקוֹ
הַכֹּסֶפֶס לֵב בִּכְרִשְׁתָּא
רִדְקָא רַמִּי רַב חָמָא
וְזָאת אוֹמְרִית מְגַבִּיהָ
מִצִּיאָה לְחִבְרֹהָ עַד
לְבִירוֹ. רַבָּא אָמַר לְעוֹלָם
לֵב אָקָה וּמְתִינִי. יִינוּ
סִמְטָא מִן לְבִי לְנִשְׁפֵּהָ
וְזִכִּי נִמֵּי לְחִבְרֵיהָ. דָּע
הָאוּלָּא מִצִּיאָה לְחִבְרֹהָ
וְנִגְבּוֹל לֵב פְּטוּר מִשְׁלֹחַ
קִי' אֵין שְׁלִיחַ לְבִי
בְּכִירוֹ וְהָאוּלָּא שֹׁתֵפִין
שִׁנְגָּו חִיבִין וְשִׁקְלִי
וְטוֹרִי בְּרַב חִיבִין דְּרִיקָא
רַמִּי רַב חָמָא מְסִיפָא
וְדִמְתָּ' בִּמּוֹן שֶׁן מוֹרִין
אוֹ שֶׁן חֵלֶן עֲרִיָּה
כִּי שִׁנְשֵׁן בִּיחַד מִצִּיאָה
שִׁנְיִתִּין אֲבָ' אֲנִיבָהּ
בְּכִרְשְׁתָּא חֻלּוּקִין כְּמַבִּיהָ
שִׁכְרָה שֶׁחֵלֶן מְגַבִּיהָ
מִצִּיאָה לְחִבְרֹהָ עַד
לְבִירוֹ וְהָאוּלָּא תְרִיזִי
מִסִּיעִי לְחִבְרֹהָ בְּעִידָא
מְגַבִּיהָ לֵב. וְרַבָּא אָמַר
כִּי שֶׁאֵין הָאֵל מִן דְּזִכִּי
לְנִשְׁפֵּהָ וְזִכִּי נִמֵּי לְחִבְרֵיהָ.
לְחִבְרֵיהָ כִּי מִרְבִּי בִּי דָּע הָאוּ
וְרַבָּא לֵב זִכִּי לֵב לְמַתָּה
וְיִתְנֵן קָאִי כּוֹתוּתָהּ וְאִמַר
הַמְּגַבִּיהָ מִצִּיאָה לְחִבְרֹהָ
עַד לְבִירוֹ וְהָאוּלָּא יִשָּׁה
כִּי אֵת דְּתֵנָּה זִיָּה רֹכֵב
עַל גַּבֵּי בְּהֵמָה וְזִכִּי אֵת
בְּאוֹמֵר תֵּנֶה לֵב וְלֹא אֵת
וְכֵל לֵב יֵדוּ שֶׁנִּשְׁפֵּה וְרֹכֵב
עַל גַּבֵּי בְּהֵמָה כִּי.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

וּמֵאֵי מִגּוּ מִגּוּ דְּשַׁנִּי חֲרָשִׁין. תִּימָה
מִנֵּלְן דְּלִמָּא תִּרִי מִגּוּ לֹא
אֲמַרִי ד'ז' חֲרָשִׁין דְּקִנּוּ הֵייוּ מִטַּעַם
מִגּוּ דְּזִכִּי לִנְפִשָׁה זְכִי נָמִי לַחֲבָרִיָּה:

אָלע מסיפא זה אומר כולה שלי
וזה אומר חציה שלי. אית
לד"ג הכא הא תו למה לי דממשה
גופה קא דייק דקאמר חציה שלי
והיינו שהגביה עם חצירו ולפי דבריו
לא יטול כלום אלא ודאי מגביה מציאה
לחצירו זכה ופריך ממאי דבמציאה
ללמא דמקא וממכר והוא הדין דהוא
מאי למדחי דהא דלמך חציה שלי
כגון דלמך תפסמיה חציה בידי או
הגבסהיה כולה לקנות חציה אבל עדיין
היה מדקדק מיתורא דמתני' לך
דחי ליה דאפי' מיתורא אינו יכול
לדקדק ולספרים דגרסי הא תו למה
לי י"ל דמשום דמגופא דמתני' לא מצי
למיקד דפרשיטת דאן קשה אמאי קאמר
ללמא דמקא וממכר ואפילו מיירי
במציאה מצי לדחוי כדדחי וי"ל
דדוחק ממאי דבמציאה דלהכי לא
מוקמת דמקא וממכר משום דלא
משכחת חידוש אלא דבמגביה מציאה
לחצירו כי נמי איירי דמקא וממכר
יש חידוש דלא נימא משיב אבידה
הוא והי"ה חס וממירי במציאה לא יוכל
לדחויק כלום:

וכי תימא מאי שנא משני חרשין דעלמא התם יתקינו דהו רבנן דלא א"ת
 אנצוויי הכא מימר אמר פקח לא קני אנא אמר ליה רב אחא בריה
 דרב אדא לרב אשי דיוקיה דרמי בר חמא מהיכא אי נימא מרישא שנים
 אוהוין בטלית התם האי קאמר כולה שלי ואנא אנבחתה כולה והאי אמר
 כולה שלי ואנא אנבחתה כולה אלא מהא דקתני זה אומר כולה שלי וזה
 אומר כולה שלי הא תו למא לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה
 מציאה לחבירו קנה חבירו והא אוקימנא רישא במציאה וסיפא במקח
 וממכר אלא מסיפא זה אומר כולה שלי וזה אומר הציה שלי הא תו למא
 לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו וממאי
 דבמציאה דלמא במקח וממכר וכי תימא אי במקח וממכר מאי למימרא
 איצטרך סלקא דעתך אמינא האי דקאמר הציה שלי להוי כמשיב אבידה
 וליפטר קמשמע לן דהאי איערומו קא מערים סבר אי אמינא כולה שלי
 בעינא אשתבוני אימא הכי דאהוי כמשיב אבידה ואיפטר אלא מהא הוי
 שנים רוכבין על גבי בהמה הא תו למא לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה
 המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ודלמא הא קמשמע לן דרוכב נמי קני
 אלא מסיפא בומן שהן מודין או שיש להן עדים חולקין בלא שבועה
 במאי אי במקח וממכר צריכא למימר אלא לאו במציאה ושמע מינה
 המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ורבא אמר לך מגו דזכי לנפשיה
 זכי נמי לחבריה: הוי שנים רוכבין; אמר רב יוסף אמר לי רב יהודה
 שמעית

שלא יחא כל אחד ואחד הולך ותוקף כדאמר' לעיל (דף א.) הא שמענא ליה מרישא: נהו
שלי ואמר חיה שלי: וליפטר. משבועה: ממשה ויהיה כו'. דפרשיטא: דרכו קני. ואע"ג
אין מהגיה ברבלי: אריבא נתימר. היבא לנקוחא בין שניהם שיתקובצו שבועה: אלא לאו
יכול לחטופה דמגיה מתיא לחזירו קנה חזירו: ורעא אמר לך. בעלמא היבא דלא נתכוון מהגיה
מתיא: שמועתי מהגיה מתיא: לו ולחזירו קנה: אר חזירו דמנו דורי לנפשיה זכי נמי לנפשיה:

דחויא לצני מלכים. לצנים קטנים: וזה אומר. מתי' דקתי
 שם שהביאו מליה קרואו ויחלוקו וכשנגיבה מגיבה לעת שיקנה
 שיה צבירו מליה ש"מ המגזיב מליה כו'. ולקמיה פריך דיוקא דרמי
 צר חמא חמיה ס'מאזי צבא ממשנמו הוא למד כן: ולא יקנה דמי
 זה ולא זה. וכל הרווא יחטפנה מידם:

No commercial use allowed.

לעולם אימא נר לא קנה חצירו
היכא דהגביה לא מתכוין לקנות
זה כלום. וטעמא אמר לקמן (דף י.)
דהו תופס לבצע חוב במקום כו':
והכא. דקתי במתני' שנים שהגבירו
מציאה קנו מגו דזכי לנפשיה זכי נמי
לחצירה: סעוד. דאפי' אמר לא קנה
חצירו היכא דהגביה כולה לדעת
חצירו הכא דהגביה לעצמו ולחצירו
קני משום מגו: פטור. המשלח פטור
משלם כפל דק"ל אין שליח לדבר
עבירה להמציא שולחו אלף שליח
דדברי הרב ודברי התלמיד דברי מי
שדברי ר' אילוי וסופין שגבזו.
והאחד הוציאה מרשות בעלים
לדעתו ולדעת חצירו אמרינן בבבא
קמא (דף עח:) דחייבין: השתא
דאמרס מגו. דזכי לנפשיה כו' חרש
ופקח שהגבירו מציאה קנאוהו אפי'
שהגביה של חרש אינה הגביה לקנות
אלף מפני דרכי שלום כדחנן (גיטין
דף נט:) חרש שטוה וקטן יש בהן גיל
מפני דרכי שלום אפילו יכיר אמר
מגו דזכי לנפשיה כו': בשלמא חרש
קני דא' מגבה לה בן דעם. לראשה
השני לצורך שניהם וראשו של ד'
חרש לגבי חרש מיהא הויה הגביה
כדחנן ליה מפני דרכי שלום אלף
פקח במאי קני לגבי פקח הוי ראשה
שהגביה החרש כמונה על גבי חרש
דהגביה דחרש לא קניא אלף ממדי
שלום בעלמא: ומאי מגו. איכא
למימר הכא דקאמר השתא דאמרת
מגו אמרינן מגו וחרש אמאי קני
הא לא זכי פקח לנפשיה דנימא
דזכי נמי לחצירה ולא הויה הגביה
דפקח הגביה: אם סמאל לומר.
כלומר אפי' אם סמאל לומר המגביה
מציאה לחצירו כו': הכא אדעתא
דידיה קא מגבה ליה. האי פיקח:
דלא ליסי לאינציווי. עם החוטפים
מהם: מהיכא. מאליו בבא ממשנתנו
קא דייק לומר זאת אומרת: הא
קאמר כולה עלי ואנא אגבהיה.
והיאך נאמר לא יקנה לא זה ולא
זה ויבא אחר ויעלנה והלא כל אחד
טוען אני אגבהיה ואין כאן מגביה
מציאה לחצירו ומה שי לו להשיב
בשלמא האי שכנגדו המוחזק זה
כממיהו אמר לא הגביה אתה כי אם
אני אבל אחר מן השוק מה יטעון:
ממשה יסירה. אמרינן דהמגביה
מציאה כו' ומשום הכי אמרינן
יחלוקו דאמרינן שניהם הגביהו
והוא ליה כל אחד מגביה מציאה לו
ולחצירו וקני. דאי משום דלא ידעינן